

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pansophio Archidiacono. 157.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πρὸς αὐτὸν καὶ ἀένδοτοι πρὸς με-
τέγνωσι. μὴ τοίνυν ἀδελφοί, καὶ ἐθ-
γῶν φανῶμεν ἀπιστάτεροι, καὶ ὃν ἐκεί-
νοι ἐφυγόν ὄλεθρον ἑπιπαύμενοι.

Θεοφίλων ναυκλήρω. ρνε.

Εἰ τῆς ἡμετέρας ὑπάρχεις ἀγέ-
λης, καὶ ἔσπῳ τὸν χαλὸν τῆς ποι-
μῆρα, τίω τῆ θηλείῃ φύσιν καὶ ὁμοιώ-
σι ἀρνησαι, καὶ τῆ φωνῇ αὐτῆ ἀκο-
λήθησον, μὴ ὁμῶσαι ὅπως κελεύοντες.
τὸ δὲ μὴ ὁμῶσαι μὴδὲ ἀκαιτήσαι ὄρ-
κοι ὅτι· εἰ γὰρ μὴ βέβλη ὁμῶσαι, μη-
δὲ παρ' ἑτέρων ὄρκοι ἀπαίτει, ἀλλ'
δύο ταύτας αἰτίας· ἢ τὸ ἐπαληθεύειν
τὸν ἐσθρατώμενον, ἢ τὸ ἐναντίον τὸ
ψεύδεσθαι· εἰ γὰρ ἀληθεύει σὺν ἡθῶς ὁ
ἄνθρωπος, καὶ πρὸς τοῦ ὄρκου πάντως
ἀληθεύει· εἰ δὲ ψεύθῃς ὅτι, καὶ ὁμῶσαι
ψεύδεσαι, οὐ καὶ οὗ ὄρκοι ἀπαίτειν
δι' ἀμφοτέρω.

Εὐσταθίω. ρνε.

Εγὼ μὲν τίω βίβλον ἢ ἐζητήσας
πέποιμφα, καὶ χερσὶν ἐξ αὐτῆς ἀλλ'
σοῦ πρὸς εἰδῶν, ὅς παρὰ πάντων συνη-
θῶς εἰς καρὰ πέται. οὐ γὰρ ὅτι οὐκ
ἔστι καρδία ἢ ἐπιλήθη ἡ ταύτης ἀνά-
γνωσις, καὶ πρὸς τὸν θεῖον αὐτῷ
οὐκ ἔτρωσεν ἔρωτα σελήνη μὲν τίω ἱε-
ρωσύνην καὶ δυσεπίστον δέξασα,
ἀμέμπτως δὲ αὐτῷ μετέχουσα διδά-
ξασα· ὁ γὰρ τῆ τῆς ἀπορήτων σο-
φῶς ἑποφῆτης Ἰωάννης, ὁ τῆς ἐν Βυ-
ζαντίῳ ἐκκλησίας καὶ πάσης ὀφθαλ-
μῶς, οὕτως αὐτῷ λεπῶς καὶ πυκνῶς
ἐξηκρίσασεν, ὥστε πάντας τοὺς τε καὶ
θεοὶ ἱερατεύοντας, τοὺς τε βαθύμους
ἱερατικῶ μεταχειρίζοντας, ἐν ταύ-
τῃ καὶ οἰκεία εὐερίσει χαρτῶμα-
τά τε καὶ σκώμματα.

Πανσοφίῳ ἀρχιδιακόνω. ρνε.

Εἰ τῷ χριστῷ ἀλακοῦνεις θυσιαστη-

manemus, atque ad resipiscentiam rigidi
& inflexiles. Quocirca, Fratres, ne Genti-
libus quoque infideliores nos prebeamus,
eamque, quam illi effugerunt, perniciem
ad nos attrahamus.

Theophilo Nauclero. 155.

Si nostri gregis es, ac sub bono illo pa-
stоре censuris, ferarum naturam ac simili-
tudinem abiura, atque ipsius voci obtem-
pera, qua, ne omninò iures, prohibet. Por-
rò non iurare, ne iusiurandum quidem ab
alio exigere est. Nam si iurare minimè vis,
ne ab aliis quidem, ut iurent, extorque. id-
que duplici de causa: nimirum aut quia
veri studiosus est qui interrogatur: aut cō-
trà, quia libenter mentitur. Si enim ille ve-
ra loqui solet, omninò etiam nullo inter-
posito iureiurādo vera loquetur: Si autem
mendax est, iurans etiam mentietur. Qua-
propter duplici hoc nomine iusiurandum
haudquaquam exigendum est.

Matt. 5:

Cur iurandi
ab alio
minimè
exigendum.

Eustathio. 156.

Ego quidem librum, quem à me petisti,
mihi: fructumque ex eo per te expecto, qui
ab omnibus exigi consuevit. Nullum enim,
nullum, inquam, pectus huius lectio
penetravit, quod non diuino amore fau-
ciarit: ut qui augustam quidem ac vene-
randam rem accessuque difficilem sacer-
dotium esse ostendat, verum sine vlla re-
prehensionis labe confectandam esse do-
ceat. Siquidem sapiens ille & eruditus ar-
canorum Dei interpretes Ioannes, Byzanti-
næ Ecclesiæ, atque adeò ecclesiarum om-
nium oculus, librum cum ita subtiliter
& prudenter atque accuratè condidit, ut
omnes tam qui, ut Deo gratum est, Sacer-
dotio funguntur, quàm qui negligentè &
ignauè Sacerdotalem dignitatem admini-
strant, hinc & virtutes suas & offensiones
reperiant.

Libri
Chrysof.
de Sacer-
dotibus.

Ioann.
Chrysof.
Ecclesi-
æ omni-
um oculus.

Pansophio Archidiacono. 157.

Si Christi altari ministras, da operam ut

F ij

cum ipsius legibus munus tuum administras, mansuetum videlicet atque corde humilem & summissum te præbens. Neque enim forenses quædam præfecturam atque imperium, fastu ac pompa & insolentia tumidum, tractas: verum pacatum ac tranquillum ministerium. Quod si opes iniquis rationibus collectæ animos tibi tollunt, ipsæ quidem confestim euomentur, ut quæ natura fluxa & instabiles sint: tu verò ingentem tui risum excitabis, qui prætereuntibus rebus tanquam firmis ac stabilibus animum addixeris.

Iob. 20.

Ridiculus
qui fluxis
ut firmis
adhæret.

Prisco Cappadoci. 158.

Sæuum & importunum atque arrogan-
tem te esse, hominumque naturam impro-
bitate superare quidam aiunt. Ego verò
cùm absurda multa de te decantentur, iis
tamen fidem adhibere nequeo, quod te
prorsus ignorem. vnum demum est, quod
me ad commodandam his tragediis fidē
coniectura quadam ducit, nimirum pro-
digiosa patriæ improbitas. Ac vereor ne
tuo illius Cappadocum partis sis, quæ omni
vitiorum genere iniusta est. Altera enim
rursus Cappadocum pars est quàm opti-
ma, ex qua illi extiterunt, qui vitæ suæ
ac præceptionum luce orbis terræ finibus
præluxerunt. Quoniam igitur sacerdo-
tium quoque pecunia tibi conciliafisti, di-
uinos illos viros pertimesce: atque aut e-
orum institutum sequere, aut eorum mini-
sterium contumelia ne affice. Nam si ab iis
conuinci tibi contingat, ne illud qui-
dem tibi defuturum est, ut à Deo con-
demneris.

Duplicem
Cappado-
ciā facit.

Basilium
& Gre-
gorium
immit.

Leontio Episcopo. 159.

Nullum Domini Euangelio impedi-
mentum obiiciatur, nec vlla animi distra-
ctio spiritualemente doctrinam sequatur, nec
tumultus vtili disputationi se interponat.
Neque enim Christus, cùm à matre & fra-
tribus quæreretur, ipsorum vocationem
admisit, cùm docendi munus auspicaba-

Mat. 22.

είω μετὰ τῆς αὐτοῦ νόμων μετέρχη
τιῶν λειτουργίαν σου παρὰ τῆς ταπει-
νότητος τῆς καρδίας φαινόμενος. ἔγὼ γὰρ πο-
λιτικὴν πῶς χειρίζεις ἡγεμονίαν, τύ-
φω καὶ κόμῳ φλεγμαίνουσαν ἀλλὰ
δικαιοσύνην εἰρηνηκεῖς καὶ ἀπαρῶν. εἰ
δὲ πλοῦτος ἀδίκος συναρῶν κατα-
ραίρει σε, αὐτὸς μὲν γὰρ ἔχει ἐξεμεθίσταται,
ρευστὴν ἔχον τιὸ φύσιν καὶ ἀστατον. σὺ δὲ
πολυὸν ὀφλήσῃς τὸν γέλωτα τοῖς πα-
ρατέρχουσιν ὡς ἐγὼσι παροσθηόμενος.

Πέισω καππαδοκῆ. ρηθ.

Σχεδὸν σε φασι πῶς καὶ ἀλαζονία
καὶ καταβιβάζοντα τιὸ φύσιν τῆς αν-
θρώπων φαιλότητι. ἐγὼ δὲ πολλῶν πε-
ρὶ σοῦ ἀπηχῶν ἀδελφῶν οὐκ ἔχω τὸ
πείθεσθαι, ἀγνοῶν σε παντάσῃσι.
μὴν δὲ συζητᾶσθαι παρὰ τὰς πα-
τριάρχιας τεκμηριώματα, τὸ τῆς πατρι-
άρχιας ἀλλόκοτον καὶ δεδοικα μὴ ποτε θα-
τέρου πράγματος ὑπάρχεις κατὰ
παδοκῶν τῶν πᾶσι καταπιγνυμένων τοῖς
ἐλαττώμασιν. ἔστι γὰρ αὐτῶν ἐτέρε-
μοῖσι καππαδοκῶν πανάρετος ἀφ' ἧς
ἐκείνοι γέγοναν, οἱ πανταχοῦ τῶν
φωτῶν τῆς ἐαυτῶν πολιτείας καὶ νοθε-
σίας τὰ τῆς γῆς διδουχισαυτες τέρ-
ματα. ἐπειδὴ οὐδὲ καὶ ἱεροσολῶν σοι
παρὰ τὸς ἐπέθηκε, φοβήθητι τοὺς θεοφό-
ρους ἐκείνους ἀνθρώπους, καὶ ἢ τιὸ ἐαυ-
τῶν παρὰ τῶν μίμησαι, ἢ τιὸ αὐ-
τῶν λειτουργίαν μὴ ὑβρίζε. εἰ γὰρ τὸ
ὑπὸ αὐτῶν ἐλεγχθῆναι συμβαίη σοι,
ἔδδὲ τὸ παρὰ χειρὸς κατακριθῆναι
λελείφεται.

Λεοντίω ἐπισκόπῳ. ρηθ.

Μὴ δὲν ἐμποδῶν τῶν τῶν κυρίως εὐα-
γγελίῳ γινέσθω, μὴ δὲ ἀεὶ σαωσμοὺς τῆ
πνευματικῆς ἀκολουθείτω διδασκαλία,
μὴ δὲ ἰσορροπία τῆς ἐπιτοφελῆ διαλέξει
μεσιτενέτω. ἔτε γὰρ χειρὸς ζητού-
μενος ὑπὸ τῆς μητέρος καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτῶν τιὸ κλήσιν παροσθηέτω,
ἡκίμα